

PROF. DR. FLOREA ILIESCU -

O CARIERĂ DEDICATĂ ȘCOLII ROMÂNEȘTI

La Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni a funcționat, între anii 2005 și 2012, un cadru didactic de excepție: Florea Iliescu. Doctor în științe istorice, suflet nobil și un intelectual aristocrat, dumnealui și-a încrinat întreaga carieră educației elevilor, cât și cercetării și punerii în valoare a trecutului național. A fost un profesor desăvârșit, împlinindu-și cu o conștiință de adevărat creștin și intelectual misiunea pe care i-a încredințat-o Dumnezeu, aceea de a-i învăța pe elevi despre trecutul omenirii. În timpul celui ce-al Doilea Război Mondial, a rămas orfan de tată. Prin ambiție și muncă, a răzbit toate piedicile pe care regimul totalitar comunist i le-a pus, depășind, cu onestitate, furcile caudine ale unui timp istoric potrivnic.

Încărcat de virtuțile neamului său - credința, statornicia, înrădăcinarea, demnitatea, noblețea, libertatea - și conștiința împăcată că și-a făcut datoria, domnul profesor doctor Florea Iliescu a lăsat o urmă importantă pe unde a trecut, mărturie fiind plăcerea cu care foștii elevi

își amintesc de orele dânsului. Domnul profesor doctor Florea Iliescu, prin onestitatea cu care și-a făcut datoria de dascăl, a lăsat elevilor săi o zestre culturală valoroasă, pe care aceștia, sperăm, se vor învredni să o păstreze, să o cinstescă și, mai ales, să o sporească.

Domnul profesor doctor Florea Iliescu a răspuns, cu amabilitate, solicitării revistei InfoOtopeni de a avea un dialog despre impresionanta sa carieră didactică și timpul prin care a trecut, cu demnitate, respectând valorile neamului românesc.

Revista InfoOtopeni: Stimate domnule profesor doctor Florea Iliescu, stim că ați avut o prodigioasă carieră didactică, care a inclus și titlul științific de doctor. Vă rugăm să ne prezentați cele mai importante aspecte ale ei.

Prof. dr. Florea Iliescu: „Am absolvit Facultatea de Istorie a Universității București în anul 1970. În 1981, am obținut titlul de doctor în științe istorice. În primii ani ai studiilor doctorale, l-am avut ca îndrumător științific pe academicianul Constantin C. Giurescu. Acesta a decedat înainte de susținerea lucrării de doctorat. Am fost repartizat unei alte personalități din domeniul științei istorice, academicianul Ion Ionașcu, director general al Arhivelor Statului. Dar, din păcate, și acest îndrumător a decedat înainte să susțin teza de doctorat. Apoi, de la Universitatea București, am fost repartizat la Institutul de Istorie <<Nicolae Iorga>>, unde l-am avut coordonator științific pe academicianul Dan Berindei. Teza de doctorat am susținut-o în data de 19 iunie 1981, având o comisie formată din academicianul Ștefan Ștefănescu, președinte, academicianul Dan Berindei, conducător științific, academicianul Dinu C. Giurescu, academicianul Florin Constantiniu

și prof.univ.dr. Nicolae Ciachir. După ce am susținut teza de doctorat, documentele au fost trimise la Cluj-Napoca, unde academicianul Ștefan Pascu, neutru, a verificat acuratețea științifică a tezei de doctorat și, astfel, s-a luat decizia finală, aceea de acordare a titlului de doctor în științe istorice.”

Revista InfoOtopeni: Despre viața dumneavoastră, trăită în vremuri de răstărite, ce ne-ați putea povesti?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Pentru a ajunge să am astfel de titluri științifice, am dus o viață extraordinar de grea. M-am născut în Aprozi, atunci o comună care aparținea județului Ilfov; acum este un sat care aparține orașului Budești din județul Călărași. Părinții mei au fost agricultori. Tatăl meu, Gheorghe Iliescu, a făcut trei ani de armată la grăniceri. După ce a terminat stagiul militar, a mai stat cinci săptămâni acasă și a fost concentrat la Regimentul nr. 6 Mihai Viteazul, ca telegrafist. A fost trimis pe front. România a intrat în al Doilea Război Mondial în data de 22 iunie 1941, alături de Germania, împotriva URSS. Tatăl meu a fost găsit mort în data de 15 august 1941. În momentul acela, țara noastră era năpădită de germani. Noi, români, o duceam foarte rău. Pe teritoriul localităților Aprozi și Budești, nemții au construit un lagăr, lung de vreo 3 km și lat de 2 km, în care i-a băgat pe prizonierii ruși. După ce România a întors armele împotriva Germaniei hitleriste, la 23 august 1944, rușii au intrat în România și, în acel lagăr din județul Călărași, i-a adus pe nemți. Când au venit rușii în sat, a început teroarea. Au venit cu mitralierele, i-au împușcat pe oameni.”

Revista InfoOtopeni: Care a fost situația dumneavoastră, orfan fiind?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Eu, pentru că am fost copil orfan de război, am făcut primele clase primare(I-IV) într-un colegiu militar (Colegiul Militar Nr.3 din Brașov). Am avut de două ori gradul de fruntaș și

apoii de fruntaș curier. Am absolvit acel ciclu cu gradul de caporal. Am fost repartizat, ulterior, la Centrul Militar Școlar din Curtea de Argeș. La nici un an de zile, în 1948, s-a adoptat o reformă a armatei, această școală desființându-se.”

Revista InfoOtopeni: Ati fost copil de trupă?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Nu, nu am fost copil de trupă. Copilul de trupă era acela care nu avea nicio legătură cu școala. Îmi aduc aminte că în clasa I, când aveam vreo 6 ani, și nici nu știam să îmi leg bine șireturile de la bocanci, pentru o greșeală pe care nu mi-o amintesc, am fost trimis la trupa de soldați care ne îngrijea. Acolo erau adevărații copii de trupă, care mâncau din gamelă. Noi, cei care făceam școală, eram diferiți de ei, aveam un program fix, care includea orele de școală, de meditații, de odihnă.”

Revista InfoOtopeni: Ce s-a întâmplat cu dumneavoastră după desființarea Centrului Școlar Militar din Curtea de Argeș?

Prof. dr. Florea Iliescu: „După desființarea Centrului Militar Școlar din Curtea de Argeș, am revenit în satul natal, Aprozi. A trebuit să fac doi ani naveta peste câmp, 8 km dus, 8 km întors, ca să urmez cursurile claselor a VI-a și a VII-a, împreună cu alți patru colegi, deoarece în Aprozi nu exista această posibilitate. Atunci, ciclul gimnazial era de 7 clase. După terminarea celor 7 clase gimnaziale, în anul 1950, ca să pot urma liceul, trebuia să primesc o recomandare. Ceilalți patru colegi, deoarece aveau părinți cu influență, au primit aprobarea să meargă la liceu. Eu, însă, nu am primit recomandare. Aveam o situație complicată din cauza faptului că tatăl meu murise pe frontul de est, în războiul împotriva sovieticilor. Autoritățile comuniste nu priveau acest lucru cu ochi buni. Sovieticii încă îi considerau inamici pe soldații români care luptaseră împotriva lor. Așadar, fără recomandare, nu am putut să mă înscriu

la Liceul <<Mihai Viteazul>> . M-am dus la secretarul liceului cu rugămintea de a mă înscrie. Acesta mi-a spus: <<Nu, nu îți primesc dosarul pentru că tac-tu a luptat împotriva sovieticilor>>. Aveam 13 ani. Am început să plâng și m-am adresat directorului liceului, care, impresionat de situația mea, m-a luat și m-a dus la secretarul liceului și l-a rugat să mă înscrie. Secretarul liceului a refuzat categoric, răspunzându-i directorului: <<Domnule director, dumneavoastră răspundeți de problemele școlii, eu răspund de acte, nu aprobată înscrierea acestui copil deoarece tatăl lui a luptat împotriva sovieticilor>>.”

Revista InfoOtopeni: Cum ati acționat după acest refuz categoric?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Neputând să mă înscriu la liceu, am urmat școala profesională. La vîrsta de 16 ani și o zi am început să lucrez în fabrică, pentru că situația grea financiară m-a obligat. Lucram și noaptea. Prima fabrică în care am lucrat a fost Atelierul de Piese de Schimb <<Obor>> din București. Apoi am lucrat la Uzina <<Republica>>. Pentru că nu aveam unde să locuiesc în București, făceam naveta la țară, în satul natal. Lucram în trei schimburi. După satisfacerea stagiului militar obligatoriu, m-am angajat la Uzina <<Electroaparataj>> din București. Liceul l-am terminat la forma de învățământ serial, că să pot și să lucrez, să am un salariu, să mă pot întreține.”

Revista InfoOtopeni: După absolvirea liceului, ce ati făcut?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Am promovat examenul de bacalaureat, un examen foarte dificil de promovat în vremurile aceleai; trebuie să susții probe la multe discipline. Nu oricine reușea să absolve liceul. În generația mea, au fost 52 de elevi. Doar 24 de elevi au promovat ultimul an de liceu, iar din cei 24 de elevi participanți la examenul de bacalaureat, 12 au reușit. După bacalaureat, am dat examen la Universitatea București,

Facultatea de Istorie. Am intrat primul, cu media 9.66, din 446 de concurenți. Ca să mă pot întreține financiar, în timpul facultății, m-am transferat de la forma de învățământ zi, la forma de învățământ fără frecvență. În același timp, eram angajat pe postul de pedagog la Liceul Industrial <<Electroaparataj>> din București [în prezent, Liceul Tehnologic <<Sfântul Pantelimon>>].

Revista InfoOtopeni: Unde ati debutat ca profesor?

Prof. dr. Florea Iliescu: „După terminarea facultății, am fost repartizat profesor titular în comuna Curcani, județul Călărași. Mi-am dat demisia de acolo și am venit profesor în București, unde am predat la următoarele unități de învățământ: Liceul <<Nicolae Kretzulescu>>, Școala Generală Nr. 22, Liceul <<Decebal>>, Liceul <<Unirea>>. În anul 1977, când s-au împlinit 100 de ani de la obținerea independenței de stat a României, elevii de la Școala Generală Nr. 22 din București, coordonați de mine, au obținut locul I pe Capitală. După pensionare, am predat, ca profesor asociat, la Liceul Teoretic <<Ioan Petruș>> din Otopeni.”

Revista InfoOtopeni: Ce ne puteți spune despre perioada petrecută la liceul din Otopeni ?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Am predat la liceul din Otopeni șapte ani, între 2005 și 2012. Aici, am obținut multe premii la olimpiade și concursuri școlare, elevii mei ajungând și la fazele naționale. La liceul din Otopeni, cu concursul Primăriei, și cu efortul meu, am amenajat un frumos cabinet de istorie. Pe holurile liceului am pus tablouri cu portretele marilor conducători ai românilor. În anul 2012, împreună cu colegul meu, domnul profesor Constantin Dinu, am organizat un important concurs interjudețean pe teme istorice, care a avut loc la sediul Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, fiind foarte apreciat.”

Revista InfoOtopeni: Știm că ati

și câteva informații despre monarhie, chiar dacă nu aveam voie. Nu puteam să la o parte niște realități istorice. Și despre comunism trebuie să vorbim, indiferent cum a fost, rău sau bun, a fost, și, aşadar, trebuie studiat."

Revista InfoOtopeni: Credeti că dacă nu veneau comuniștii la putere, viața dumneavoastră ar fi fost mai bună?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Da, cred că viața mea ar fi fost mai bună dacă nu veneau comuniștii la putere.”

Revista InfoOtopeni: Credeti că există profesorul ideal?

Prof. dr. Florea Iliescu: „Nu există profesorul ideal, există profesorul cu pasiune, cu dragoste de ceea ce face. Pasiune înseamnă și că nu trebuie să te limitezi la ceea ce găsești în manual.”

Revista InfoOtopeni: Dintre personalitățile istoriei românilor, pe care le-

ati apreciat cel mai mult?

Prof. dr. Florea Iliescu: „În primul rând, regele Daciei, Burebista. Apoi, domnitorul Mircea cel Bătrân, în timpul căruia Țara Românească a avut cea mai mare întindere. Îi apreciez și pe voievozii Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul. O mare admirație am față de Tudor Vladimirescu și față de regii României, Ferdinand și Mihai I.”

Interviu realizat de revista InfoOtopeni

Foto: Arhiva personală a domnului prof. dr. Florea Iliescu

